

Mir jag är en liten koncept- pi- piga,
 Dem i Labgar'n lart att niga;
 Och jag är en fenta,
 Och jag får väl wanta, :-
 På fjelle, på fjelle, på min fjelle än ett år.

•ပဝဇ္ဇိ

5. En gång i jernberget med mig,
 Öfversten han skall fråga dig:
 om du vill wara min utvalda vän.
 Sjettat det står i mig,
 bwar gång jag ser på det,
 od! när jag tänker på
 hur wi ska stå.

၂၁၆

4. Die, ill bester jag mig ei begi- ge- gifwer,
 uti lab'gan jag förblifwer;
 uti lab'gan wara,
 ei ill bester fara,
 uti lab'gan, uti lab'gan, uti lab'gan ar mit best.

• ၂၀၆ •

3. Du ſollſt ein Jüdu, ein Iſrahel ſeyn,
und wogner ſollſt du ſeyn,
du ſollſt Iſrahel ſeyn;
du ſollſt ein Jüder ſeyn,
ein Jüdiſcher ſeyn.

•ပပဒိ

- 3 -

2. Ad: jag erfarr iure brennme fôr- fôrre,
fjorobbar þan man ing ann gôrra;
gubnan til Annakker,
fig man de kom innabær, :-
deir páfur, deir páfar, deir pófar þennum þáfi.

• 105

Warum ich Fall sag beneidete?
 225: Fall bjerian vela,
 troßte Fall ei tela, :.
 der leßwar, der leßwar, der leßwar sag leßwiste.

•ပပဇိ

4. 3 mina bär
! ättenfäppei sänna war.
Du härtt mannen upp sin näsa
och wägar säga met och insä,
om man en religiö sünd sig är.
Äd! enda bär!
! ättenfäppei sänna war.
Du härtt mannen upp sin näsa
och wägar säga met och insä,
om man en religiö sünd sig är.
Äd! enda bär!

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

- 4 -

GS 127

Erreue styden utwalda

W i s s e n,

Den Första:

3 mina dar 2c.

Den Andra:

Hör hon nu min lilla stö- stö- stöna ic.

Den Erbjæ:

Det bodde en Herre på Österwalla he' ic.

Stockholm, Kongl. Ordens-Bestyrrelsen, 1839.
Fika Nygatan, Nr 11.

8. Ad! fara min hjerte, I klappen mig på land,
 Zy cter wil jag gifwa mitt gultreda band,
 Med all ära.
7. Han lærte siwert lode, han lærte öfwer spång,
 Han lærte sten Jungfrun allt för den sista gång,
 Med all ära.
6. Särta min hjerte I lærte ide fast,
 Zy er lömmar är af sille och ide utaf kast,
 Med all ära.
5. Jungfrun hen spaktrade med hjerten uti wagn,
 Hans hästar de flöde som zjon uppå land,
 Med all ära.
4. Jungfrun hen spaktrade i kammarer sin,
 Öfrist gifwe, Öfrist gifwe, den hjerten wore min,
 Med all ära.
3. En hjerte som resande till stena Jungfruns gård,
 Sten Jungfrun för honom uti wänter stä,
 Med all ära.
2. Den ena war så täjlig, den andra war så grann,
 Den tredje hen lefwade att aldrig saga man,
 Med all ära.
1. Han hade tre bröder och granna wore de,
 En bodde en hjerte på Skerwälla br,
 Med all ära.

— 6 —

Han.

Plöja och inte så,
 Ålsta och inte så,
 Hoppas och inte nå,
 Så plår det gå.
 Aldrig jag förjer dej,
 fastän du swiker mej,
 nog får jag den ändå,
 som wil ha mej.

Gumman.

I mina da'r
 på jorden rätt och ordning war;
 då blef hwar hustru ålstarinna,
 då blef man stida förr än qwinna,
 och alltid posse förr än karl.
 Ad! goda da'r!
 Då war en yngling rast och trogen,
 en jungfru ej så hastigt mogen,
 och dess förwifning mindre snar.
 Ad! goda da'r!

2. I mina da'r
 en ålstar bestedlig war;
 och, lyflig af sin stidas willa,
 war han så tacksam och teg stilla;
 nu skruter han då han bedrar.
 Ad! onda da'r!
 Nu kärleken är blott en snara,
 ej böjelse, men förwett bara,
 i hellswa barnungen han far.
 Ad! onda da'r!

3. I mina da'r
 ej skyldigheten börda war;
 ej någon fru behöfde krumma,
 ty Gubben lydde gladt sin Gumma,
 och war hon herre, blef han far.